Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prednesené 17. marca 2016 [1]

Vec C-207/15 P

Nissan Jidosha KK

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Obrazová ochranná známka, ktorá obsahuje slovný prvok ‚CVTC' — Čiastočné zamietnutie obnovy prieskumovým pracovníkom"

1. Prejednávaným odvolaním sa spoločnosť Nissan Jidosha KK (ďalej len „Nissan") domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu zo 4. marca 2015 vo veci T-572/12, Nissan Jidosha/ÚHVT (CVTC) [2] (ďalej len „napadnutý rozsudok").

2. Všeobecný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorú Nissan podala proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ďalej len „ÚHVT") zo 6. septembra 2007 (vec R 2469/2011-1), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie tohto orgánu o čiastočnom zamietnutí žiadosti o obnovu zápisu ochrannej známky Spoločenstva č. 2188118, CVTC.

3. Predmetom sporu v odvolacom konaní je uplatnenie článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva [3], ktorého výklad Súdny dvor zatiaľ nepodal. Vzniknutý právny problém nielenže zatiaľ nebol vyriešený, ale má tiež význam pre konania o obnove ochranných známok, a to konkrétne pre spresnenie pravidiel týkajúcich sa príslušných lehôt.

I – Právny rámec

A – *Nariadenie č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva*

4. Článok 46 stanovuje:

„Ochranná známka Spoločenstva sa zapíše na obdobie desiatich rokov odo dňa podania prihlášky. Ochranná lehota sa môže obnoviť v súlade s článkom 47 vždy o ďalších desať rokov."

5. V článku 47 sa uvádza:

„1. Zápis ochrannej známky Spoločenstva sa obnoví na základe žiadosti majiteľa ochrannej známky alebo akejkoľvek osoby výslovne splnomocnenej majiteľom za predpokladu, že poplatky boli uhradené.

1 — Jazyk prednesu: španielčina.

2 — EU:T:2015:136.

3 — Nariadenie Rady (ES) z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2. Úrad informuje majiteľa ochrannej známky Spoločenstva a každú osobu, ktorá má zapísané právo na ochrannú známku Spoločenstva, o uplynutí ochrannej lehoty v dostatočnom časovom predstihu pred uvedeným uplynutím. Neposkytnutie takejto informácie nemá za následok vznik zodpovednosti úradu.

3. Žiadosť o obnovu sa podáva v lehote šiestich mesiacov, ktorá sa končí posledným dňom mesiaca, v ktorom zaniká ochrana. Poplatky sa uhradia taktiež v tejto lehote. Ak táto podmienka nebude splnená, žiadosť sa môže podať a poplatky uhradiť v rámci lehoty ďalších šiestich mesiacov nasledujúcich po dni uvedenom v prvej vete za predpokladu, že počas tejto ďalšej lehoty bude zaplatený zvýšený poplatok.

4. Ak sa žiadosť podá alebo poplatok zaplatí iba vzhľadom na niektoré tovary alebo služby, pre ktoré je ochranná známka Spoločenstva zapísaná, zápis sa môže obnoviť iba pre tieto tovary alebo služby.

5. Obnova nadobúda účinnosť v deň nasledujúci po dni zániku existujúceho zápisu. Obnova sa zapíše.“

6. Článok 48 znie:

„1. Ochranná známka Spoločenstva sa nesmie v registri meniť počas ochrannej lehoty ani obnovenej ochrannej lehoty.

2. Ak ochranná známka Spoločenstva obsahuje meno a adresu majiteľa, každá ich úprava, ktorá podstatným spôsobom neovplyvní identitu pôvodne zapísanej ochrannej známky, sa však môže na žiadosť majiteľa zapísať.

3. Zverejnenie zápisu úpravy obsahuje vyobrazenie ochrannej známky Spoločenstva v upravenej podobe. Tretie osoby, ktorých práva by mohli byť takouto úpravou dotknuté, môžu jej zápis napadnúť v lehote troch mesiacov po zverejnení.“

7. Podľa článku 50:

„1. Ochrannej známky Spoločenstva sa možno vzdať pre niektoré alebo všetky tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná.

2. Takéto vzdanie sa deklaruje úradu majiteľ ochrannej známky písomnou formou. Účinnosť nadobúda až po zápise do registra.

…“

B – *Vykonávacie nariadenie (ES) č. 2868/95* [4]

8. Na spresnenie uplatňovania nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva bolo v roku 1995 prijaté nariadenie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva [5] (ďalej len „vykonávacie nariadenie“), ktorého pravidlo 30 („Obnovenie zápisu“) stanovuje:

„1. Žiadosť o obnovenie zápisu obsahuje:

a) meno žiadateľa o obnovenie zápisu;

4 — Nariadenie Komisie z 13. decembra 1995 (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 355/2009 z 31. marca 2009 (Ú. v. EÚ L 109, s. 3). V databáze EUR-Lex je dostupné konsolidované znenie.

5 — Toto nariadenie (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) bolo nahradené nariadením č. 207/2009.

b) číslo zápisu chránenej známky Spoločenstva, ktorá sa má obnoviť;

c) ak sa obnovenie žiada iba pre časť tovarov a služieb, pre ktoré je známka zapísaná, označenie tých tried alebo tých tovarov a služieb, pre ktoré sa žiada obnovenie zápisu, alebo tých tried alebo tých tovarov alebo služieb, pre ktoré sa o obnovenie zápisu nežiada, zoskupených do tried podľa Nicejskej klasifikácie, pričom sa pred každou skupinou uvedie číslo triedy tej klasifikácie, ku ktorej táto skupina tovarov alebo služieb patrí, a uvedú sa v poradí tried tejto klasifikácie.

…

4. Ak sa žiadosť o obnovenie zápisu podá v lehote uvedenej v článku 47 ods. 3 nariadenia, ale ostatné podmienky, ktoré sa vzťahujú na obnovenie stanovené v článku 47 nariadenia a tieto pravidlá nie sú splnené, úrad žiadateľa upovedomí o zistených nedostatkoch.

5. Ak sa žiadosť o obnovenie zápisu nepodá alebo sa podá po uplynutí lehoty stanovenej v tretej vete článku 47 ods. 3 nariadenia, alebo ak sa poplatky nezaplatia, alebo sa zaplatia až po uplynutí uvedenej lehoty, alebo ak sa nedostatky neodstránia v tejto lehote, úrad vyhlási, že platnosť zápisu je skončená, a oznámi to majiteľovi ochrannej známky Spoločenstva.

Ak sú zaplatené poplatky nedostatočné na pokrytie všetkých tried tovarov a služieb, na ktoré sa žiada obnovenie zápisu, takéto vyhlásenie sa neuskutoční, ak je jasné, na ktorú triedu alebo triedy sa majú vzťahovať. Ak iné kritériá nie sú, úrad vezme do úvahy triedy v poradí klasifikácie.

6. Ak sa uskutočnilo vyhlásenie podľa odseku 5, úrad vymaže ochrannú známku z registra. Zrušenie nadobudne účinnosť odo dňa nasledujúceho po dni, keď sa platnosť zápisu skončila.

…“

9. Na prejednávaný prípad sa z hľadiska *ratione temporis* neuplatnia zmeny v nariadení o ochrannej známke Spoločenstva a vo vykonávacom nariadení zavedené nariadením (EÚ) 2015/2424 [6] zo 16. decembra 2015 [7].

6 — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva a nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, a zrušuje nariadenie Komisie (ES) č. 2869/95 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. EÚ L 341, s. 21).

7 — Toto nariadenie nadobudlo účinnosť až 23. marca 2016. V každom prípade ním neboli podstatným spôsobom zmenené články relevantné pre rozhodnutie o prejednávanom odvolaní.

II – Okolnosti predchádzajúce sporu

10. Podľa opisu skutkového stavu uvedeného v napadnutom rozsudku Nissan podala na ÚHVT 23. apríla 2001 žiadosť o zápis ochrannej známky Spoločenstva v súvislosti s nasledujúcim obrazovým označením:

11. Tovary, na ktoré sa ochranná známka mala vzťahovať, boli zaradené do tried 7[8], 9[9] a 12[10] Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957[11].

12. Dňa 29. októbra 2003 ÚHVT zapísal spornú ochrannú známku pre tieto tri triedy tovarov.

13. Dňa 27. septembra 2010 ÚHVT oznámil spoločnosti Nissan ako majiteľovi práva, že čoskoro uplynie ochranná lehota jej ochrannej známky (ktorá mala uplynúť 23. apríla 2011), na účely jej prípadnej obnovy.

14. Dňa 27. januára 2011 podala Nissan žiadosť o obnovu svojej ochrannej známky, ktorá sa týkala len tovarov zaradených do tried 7 a 12.

15. ÚHVT listom z 9. mája 2011 jednak informoval spoločnosť Nissan o zapísaní obnovy jej ochrannej známky do registra (s účinnosťou od 8. mája 2011) pre tovary zaradené do tried 7 a 12 a jednak jej oznámil, že v súvislosti s tou istou ochrannou známkou zrušil zápis tovarov zaradených do triedy 9.

16. Listami zo 14. a 22. júla, ako aj z 1. augusta 2011 Nissan požiadala ÚHVT, aby do obnovy jej ochrannej známky zahrnul aj tovary zaradené do triedy 9.

17. Dňa 26. augusta 2011 ÚHVT zamietol uvedenú žiadosť. Oddelenie pre správu ochranných známok potvrdilo toto rozhodnutie tým, že 28. septembra 2011 zamietlo žiadosť spoločnosti Nissan o zrušenie tohto rozhodnutia.

18. Nissan napadla rozhodnutie z 28. septembra 2011 na odvolacom senáte ÚHVT listom z 25. novembra 2011 v súlade s článkami 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

19. Odvolací senát rozhodnutím zo 6. septembra 2012[12] zamietol odvolanie spoločnosti Nissan, keďže sa domnieval, že (prvá) žiadosť o obnovu ochrannej známky pre tovary zaradené do tried 7 a 12 predstavovala čiastočné, výslovné a jednoznačné vzdanie sa obnovy tejto ochrannej známky, pokiaľ ide o tovary zaradené do triedy 9, v zmysle článku 50 nariadenia č. 207/2009, pričom toto vzdanie sa sa stalo účinným voči majiteľovi ochrannej známky dňom jeho doručenia ÚHVT.

8 — V triede 7 sú uvedené: stroje a obrábacie stroje, motory (okrem motorov do pozemných vozidiel), spojky a prevodovky (okrem spojok a prevodoviek do pozemných vozidiel), poľnohospodárske náradie (okrem náradia na ručný pohon), liahne a predajné automaty.

9 — Trieda 9 zahŕňa: vedecké, námorné, geodetické, fotografické, kinematografické, optické, signalizačné, kontrolné, záchranné a vyučovacie prístroje a nástroje a prístroje a nástroje na meranie a váženie, prístroje a nástroje na vedenie, distribúciu, transformáciu, akumuláciu, reguláciu alebo ovládanie elektrického prúdu, prístroje na nahrávanie, prenos a reprodukciu zvuku alebo obrazu; magnetické nosiče údajov, gramofónové platne, kompaktné disky, disky DVD a ostatné nosiče digitálnych záznamov, mechanizmy mincových prístrojov, registračné pokladnice, počítacie stroje, zariadenia na spracovanie údajov, počítače, počítačové programy, hasiace prístroje.

10 — V triede 12 sú spomenuté: dopravné prostriedky, vozidlá a zariadenia na pohyb po zemi, vo vzduchu alebo po vode.

11 — Táto dohoda bola zmenená a doplnená 28. septembra 1979.

12 — Vec R 2469/2011-1.

20. Odvolací senát tiež uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie o vzdaní sa, ktoré je pre majiteľa ochrannej známky záväzné, sa neuplatnila dodatočná lehota šiestich mesiacov uvedená v článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009. Keďže došlo k zapísaniu čiastočnej obnovy a k jeho následnému oznámeniu dotknutej osobe a tiež vzhľadom na to, že oba akty majú účinky *erga omnes*, odvolací senát konštatoval, že z dôvodov právnej istoty Nissan nemohla zmeniť svoje rozhodnutie neobnoviť ochrannú známku pre určité tovary.

III – Napadnutý rozsudok

21. Nissan podala 21. decembra 2012 na Všeobecný súd žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia odvolacieho senátu. Na podporu svojej žaloby uviedla jediný žalobný dôvod založený na porušení článkov 47 a 50 nariadenia č. 207/2009.

22. Všeobecný súd rozsudkom zo 4. marca 2015 zamietol žalobu spoločnosti Nissan. Hoci Všeobecný súd konštatoval, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže považoval nepodanie žiadosti o obnovu ochrannej známky za vyhlásenie o vzdaní sa [13], nezrušil sporné rozhodnutie, lebo podľa jeho názoru [14] uplatnenie článku 47 nariadenia č. 207/2009 viedlo k tomu istému riešeniu, aké použil ÚHVT a potvrdil odvolací senát.

23. Podľa Všeobecného súdu má dodatočná lehota zavedená článkom 47 ods. 3 (teda šesť mesiacov nasledujúcich po dni uplynutia ochrannej lehoty) [15] výnimočnú povahu vo vzťahu k pôvodnej lehote. Znenie ani systematika odseku 3 nepripúšťajú možnosť podať po sebe nasledujúce žiadosti o čiastočnú obnovu. Slovné spojenie „ak táto podmienka nebude splnená“ konkrétne naznačuje, že výnimočná lehota sa neuplatní, ak bola podaná žiadosť o obnovu počas riadnej lehoty. Vzhľadom na to, že čiastočná obnova má odo dňa nasledujúceho po uplynutí predchádzajúceho obdobia platnosti účinky *erga omnes*, zásada právnej istoty bráni podaniu ďalších žiadostí o obnovu.

24. Všeobecný súd napokon odmietol ako nedôvodné ostatné tvrdenia, ktoré Nissan uviedla vo svojej žalobe a v rámci ktorých tvrdila, že a) došlo k porušeniu článku 5a Parížskeho dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva [16] a článku 17 Charty základných práv Európskej únie [17]; b) vyňatie tovarov zaradených do triedy 9 z jej práva z ochrannej známky predstavovalo nedovolenú úpravu, ktorá odporuje článku 48 nariadenia č. 207/2009; c) rozhodnutie obnoviť ochrannú známku len pre tovary zaradené do tried 7 a 12 bolo predčasné a d) ÚHVT v skorších rozhodnutiach akceptoval po sebe nasledujúce žiadosti o obnovu. [18]

IV – Konanie na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania

25. Odvolanie spoločnosti Nissan bolo doručené do kancelárie Súdneho dvora 4. mája 2015 a vyjadrenie ÚHVT k odvolaniu bolo doručené 19. augusta 2015.

26. Nebola predložená replika ani duplika v zmysle článku 175 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

13 — Body 27 až 30 napadnutého rozsudku. Vzhľadom na to, že táto otázka nie je v odvolacom konaní sporná, stačí uviesť, že Všeobecný súd vychádzal pri svojich úvahách z troch predpokladov: a) majiteľ ochrannej známky nepredložil nijaké písomné vyhlásenie o vzdaní sa, ako to vyžaduje článok 50 nariadenia č. 207/2009; b) tlačivo týkajúce sa obnovy tiež neobsahuje nijaké výslovné vyhlásenie o vzdaní sa, pokiaľ ide o neuvedené triedy tovarov, a c) v prípade spoločnosti Nissan nebolo možné vyvodiť vzdanie sa z tlačiva, lebo ho nevyplnila samotná spoločnosť, ktorá je majiteľom ochrannej známky, ale zástupca tejto spoločnosti, čo je v rozpore so znením článku 50.

14 — Body 38 až 43 napadnutého rozsudku.

15 — Ochranná lehota je podľa článku 46 nariadenia č. 207/2009 desať rokov odo dňa podania pôvodnej prihlášky (pozri bod 4 týchto návrhov).

16 — Parížsky dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883, naposledy revidovaný 14. júla 1967 v Štokholme a zmenený 28. septembra 1979; slovenské znenie je dostupné na internetovej stránke: https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1975/64/.

17 — S odkazom na rozsudok Eurohypo/ÚHVT (EUROHYPO) (T-439/04; EU:T:2006:119, bod 21).

18 — Body 45 až 50 napadnutého rozsudku.

27. Nissan ako odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, ako aj rozhodnutie prvého odvolacieho senátu zo 6. septembra 2012 a zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania. Na podporu svojho odvolania uvádza dva odvolacie dôvody, ktoré sú založené na porušení článkov 47 a 48 nariadenia č. 207/2009.

28. ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal spoločnosť Nissan na náhradu trov konania.

29. Keďže žiadny z účastníkov konania nenavrhol nariadiť pojednávanie, pojednávanie sa nekonalo.

V – Preskúmanie odvolania

A – *O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 47 nariadenia č. 207/2009*

1. Tvrdenia účastníkov konania

30. V rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu Nissan vytýka Všeobecnému súdu, že porušil článok 47 nariadenia č. 207/2009, lebo konštatoval, že odsek 3 tohto článku nepripúšťa po sebe nasledujúce žiadosti o čiastočnú obnovu. Uvádza, že majiteľ ochrannej známky môže mať oprávnené dôvody na to, aby postupoval týmto spôsobom, a to napríklad, že chce a) ušetriť prípadne zbytočné finančné výdavky v súvislosti s určitými triedami tovarov a služieb, ktoré by pre neho už nemuseli byť zaujímavé z hľadiska ochrany jeho ochrannej známky; b) previesť pred uplynutím dodatočnej lehoty ochrannú známku na tretiu osobu, pokiaľ ide o triedy, pre ktoré pôvodne nepožiadal o obnovu, a c) opraviť chyby, ktorých sa dopustil v skoršej žiadosti o čiastočnú obnovu.

31. Nissan sa na rozdiel od Všeobecného súdu [19] domnieva, že neexistujú dôvody na výklad článku 47 nariadenia č. 207/2009 v tom zmysle, že nepripúšťa postupné žiadosti o čiastočnú obnovu. Znenie tohto ustanovenia vôbec nebráni obnove ochrannej známky na základe viacerých žiadostí. Nissan v prvom rade zastáva názor, že dodatočná lehota začína plynúť buď v prípade, ak nebola podaná nijaká žiadosť o obnovu, alebo ak počas pôvodnej lehoty na obnovu neboli zaplatené poplatky. Všeobecný súd podľa názoru spoločnosti Nissan nevzal do úvahy tieto dve možnosti, keďže v bode 38 napadnutého rozsudku konštatoval, že uvedená dodatočná lehota je podmienená nepodaním akejkoľvek žiadosti o obnovu počas pôvodnej lehoty.

32. Výklad Všeobecného súdu navyše odopiera dodatočnú lehotu majiteľom ochranných známok, ktorí sa usilujú dodržať pôvodnú lehotu (článok 47 ods. 3 prvá veta), a zvýhodňuje tých, ktorí sú schopní zaplatiť zvýšený poplatok súvisiaci s dodatočnou lehotou.

33. V druhom rade Nissan tvrdí, že žiadosti o čiastočnú obnovu ochrannej známky (pre určité tovary) nemožno posudzovať ako žiadosti o zrušenie tej istej ochrannej známky pre ostatné tovary. V opačnom prípade by sa žiadosť o čiastočnú obnovu považovala za vzdanie sa, čo je právny inštitút upravený v článku 50 nariadenia č. 207/2009. Hoci Všeobecný súd správne konštatoval, že v tomto prípade nedošlo k vzdaniu sa [20], jeho výklad článku 47 vedie k tomu istému omylu, tento raz však iným spôsobom.

19 — Body 38 a 39 napadnutého rozsudku.

20 — Jednou z podmienok akceptácie vzdania sa je, že majiteľ musí písomne vyjadriť úmysel vzdať sa svojho práva.

34. V treťom rade sa Nissan – opäť v rozpore s názorom Všeobecného súdu [21] – domnieva, že keď majitelia podajú jasné a jednoznačné žiadosti o čiastočnú obnovu, nepredpokladajú, že ich následné žiadosti sa musia zamietnuť. Uvádza dva príklady skoršej administratívnej praxe ÚHVT, v ktorých boli akceptované postupné žiadosti o čiastočnú obnovu. Tieto dva príklady posilňujú presvedčenie majiteľov ochranných známok, že môžu podať žiadosti o obnovu postupne. Nissan tiež poukazuje na pravidlo 30 vykonávacieho nariadenia, ktorého odsek 5 podľa jej názoru umožňuje zaplatiť poplatky za obnovu len za časť tried, pre ktoré sa žiada obnova. Ak si to majiteľ ochrannej známky želá, môže neskôr počas dodatočnej lehoty zaplatiť poplatky za ostatné triedy, čo svedčí o tom, že nič nebráni postupným žiadostiam o čiastočnú obnovu.

35. V štvrtom a poslednom rade Nissan uvádza, že ÚHVT sa po prijatí a zapísaní prvej žiadosti o obnovu môže odvolávať na právnu istotu ako prekážku postupných žiadostí o čiastočnú obnovu (bod 40 napadnutého rozsudku) len vtedy, ak prijme a zaregistruje svoje rozhodnutie o žiadosti o čiastočnú obnovu pred uplynutím dodatočnej lehoty, ako to urobil v prejednávanom prípade. Podľa spoločnosti Nissan toto rozhodnutie opäť znamená, že takéto žiadosti sa považujú za čiastočné vzdanie sa ochrannej známky.

36. ÚHVT sa domnieva, že odvolanie je nedôvodné, lebo Všeobecný súd správne vyložil a uplatnil články 47 a 48 nariadenia č. 207/2009.

37. V súlade s bodom 38 napadnutého rozsudku tvrdí, že žiadosť o obnovu sa musí podľa prvých dvoch viet článku 47 ods. 3 v zásade podať včas počas pôvodnej lehoty šiestich mesiacov pred uplynutím ochrannej lehoty. Žiadosť o obnovu podaná počas dodatočnej alebo mimoriadnej lehoty v dĺžke ďalších šiestich mesiacov predstavuje výnimku.

38. Prvé z tvrdení, ktoré podľa ÚHVT podporujú jeho výklad týkajúci sa mimoriadneho charakteru obnovy počas dodatočnej lehoty, je založené na samotnej štruktúre článku 47, ktorá podľa jeho názoru vyjadruje dialektický protiklad „všeobecné pravidlo/výnimka“; druhé tvrdenie vychádza z doslovného znenia tohto ustanovenia, lebo na začiatku poslednej vety je použité slovné spojenie „ak táto podmienka nebude splnená“ [22]; tretie tvrdenie je založené na tom, že za obnovu počas tejto lehoty treba zaplatiť zvýšený poplatok, ktorý predstavuje 25 % poplatku, najviac však 1 500 eur [23], a štvrté tvrdenie sa týka nepriaznivých dôsledkov pre európsky systém ochranných známok, ktoré by vyplynuli z povolenia čiastočnej obnovy počas mimoriadnej lehoty so spätnou účinnosťou zápisu [24], lebo zápis by v týchto prípadoch presne nevyjadroval stupeň ochrany ochrannej známky, čo by spôsobovalo právnu neistotu.

39. Za týchto okolností sa ÚHVT domnieva, že napadnutý rozsudok nie je v rozpore s článkom 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009. Všeobecný súd správne uplatnil toto ustanovenie, keď konštatoval, že úplná žiadosť o obnovu, ktorá bola jasne a jednoznačne podaná počas pôvodnej lehoty v súlade s prvými dvoma vetami tohto ustanovenia, vylučuje uplatnenie tretej vety tohto ustanovenia. Podľa ÚHVT ten istý záver platí, ak sa žiadosť o obnovu podá len v súvislosti s niektorými tovarmi a službami chránenými ochrannou známkou: takú žiadosť nemožno zaradiť pod tretiu vetu, lebo nejde o prípad, ktorý možno posudzovať ako prípad, keď žiadosť nebola podaná („ak táto podmienka nebude splnená“).

21 — Bod 49 napadnutého rozsudku.

22 — ÚHVT poukazuje aj na iné jazykové verzie nariadenia č. 207/2009, ktoré podľa jeho názoru poukazujú na tento aspekt, konkrétne na anglickú a francúzsku verziu.

23 — ÚHVT poukazuje na článok 2 bod 16 nariadenia Komisie (ES) č. 2869/95 z 13. decembra 1995 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. ES L 303, s. 33; Mim. vyd. 09/001, s. 291).

24 — Na základe článku 47 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

40. ÚHVT tvrdí, že v súlade s článkom 47 ods. 4 nariadenia č. 207/2009 možno ochrannú známku obnoviť len pre tovary alebo služby, ktoré sú výslovne označené v príslušnej žiadosti. Z tohto posledného uvedeného ustanovenia vyvodzuje záver, že keď majiteľ ochrannej známky požiada o obnovu pre niektoré zapísané tovary alebo služby, zároveň vyhlási alebo konkludentne uzná, že nechce rozšíriť ochranu na ostatné tovary alebo služby. Podľa ÚHVT taký záver neznamená, že žiadosti o čiastočnú obnovu sa posudzujú ako čiastočné vzdanie sa v zmysle článku 50 nariadenia č. 207/2009.

41. ÚHVT zastáva názor, že ak žiadosť spĺňa podmienky stanovené v prvých dvoch vetách článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, z druhej vety odseku 5 tohto článku vyplýva povinnosť zapísať obnovu ešte pred uplynutím dodatočnej lehoty. Vzhľadom na požiadavky právnej istoty nemožno od príslušných orgánov ani od verejnosti žiadať, aby počítali s prípadným neskorším rozšírením ochrannej známky, ktorá už bola čiastočne obnovená, na iné tovary a služby, v súvislosti s ktorými žiadosť o obnovu konkrétne nebola podaná.

42. ÚHVT sa napokon domnieva, že dôvody, ktoré Nissan uvádza s cieľom preukázať, že majiteľ ochrannej známky môže mať záujem na neskoršom podaní žiadosti o obnovu v súvislosti s určitými tovarmi alebo službami, sú irelevantné pre výklad sporného ustanovenia.

2. Analýza odvolacieho dôvodu

a) Úvodné poznámky a náčrt

43. Prejednávané odvolanie svedčí o rozpore medzi dvoma spôsobmi chápania postupu obnovy ochranných známok Spoločenstva, ak sa má rozhodnúť o prípustnosti postupných žiadostí o čiastočnú obnovu z hľadiska článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

44. Prvý z týchto dvoch prístupov, ktorý presadzuje ÚHVT a s ktorým sa stotožnil Všeobecný súd, vychádza z výkladu tohto postupu, ktorý možno označiť za „striktný“. Majiteľ ochrannej známky, ktorej ochranná lehota čoskoro uplynie, môže obnoviť túto ochrannú známku len jediným úkonom, a to tak, že riadne vyplní jedno tlačivo, ktoré zašle ÚHVT v (pôvodnej alebo dodatočnej) lehote na obnovu. Okrem toho musí zaplatiť poplatky spojené s týmto postupom. Ak bol tento postup dodržaný, ÚHVT zaregistruje žiadosť o obnovu, pokiaľ ide o tovary a služby uvedené v tlačive.

45. Druhý prístup, ktorý obhajuje Nissan (a ktorý podľa všetkého ÚHVT uznal v niektorých skorších rozhodnutiach) [25], vychádza z toho, že neexistujú právne prekážky podania žiadostí o čiastočnú obnovu v rôznych okamihoch, pokiaľ budú podané v stanovených lehotách a pokiaľ budú zaplatené poplatky. Podľa tohto prístupu článok 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 pripúšťa „dynamickejší“ výklad, keďže poskytuje majiteľovi ochrannej známky určitú mieru pružnosti, lebo si môže vybrať, či obnoví ochranu svojho označenia vyplývajúcu zo zápisu pre všetky tovary a služby, na ktoré sa ochrana predtým vzťahovala, alebo len pre niektoré z nich, pričom toto rozhodnutie môže vykonať prostredníctvom dvoch alebo viacerých postupných žiadostí podaných v lehote stanovenej právnou úpravou.

46. Je teda úlohou Súdneho dvora, aby objasnil pôsobnosť sporného ustanovenia a priklonil sa k jednému z dvoch predmetných prístupov. Vzhľadom na to, že tento právny problém zatiaľ nebol vyriešený, bude ho potrebné vyriešiť bez pomoci judikatúry, a to prostredníctvom tradičných výkladových kritérií modifikovaných vzhľadom na právo Únie.

25 — Všeobecný súd v bode 50 napadnutého rozsudku uznal existenciu týchto skorších administratívnych rozhodnutí a následne konštatoval, že nimi nie je viazaný.

47. Ak sa má odvolanie, ktoré podala Nissan, riadne posúdiť, treba preskúmať dva základné piliere argumentácie Všeobecného súdu: 1. výnimočný charakter dodatočnej lehoty, ktorá bráni podaniu dodatočných žiadostí o obnovu, a 2. potreba zachovať právnu istotu po zápise prvej žiadosti o obnovu. Vo svojej analýze preto použijem tú istú štruktúru argumentácie.

b) O postupe obnovy a najmä o výnimočnom charaktere dodatočnej lehoty

48. Podľa Všeobecného súdu [26] z doslovného znenia článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 a konkrétne zo slovného spojenia „ak táto podmienka nebude splnená“ vyplýva, že o obnovu po uplynutí pôvodnej lehoty možno požiadať len vtedy, ak počas tejto lehoty nebola podaná žiadna žiadosť o obnovu. O obnovu treba v zásade požiadať počas pôvodnej lehoty a len výnimočne počas dodatočnej lehoty. Táto posledná uvedená možnosť je teda prípustná len vtedy, keď počas pôvodnej lehoty nebola podaná nijaká žiadosť.

49. Nissan spochybňuje tento argument Všeobecného súdu a podľa môjho názoru má pravdu.

50. Všeobecný súd vykladá uvedené ustanovenie doslovne, pričom zdôrazňuje slovné spojenie „ak táto podmienka nebude splnená“, ktoré podľa jeho názoru znamená, že nebola podaná žiadosť o obnovu počas „riadnej“ lehoty, čo je podmienkou uplatnenia odseku 3.

51. Použitie tohto výkladového kritéria však vychádza len z niektorých jazykových verzií článku 47 nariadenia č. 207/2009 a nezohľadňuje celkový pohľad vyplývajúci z jeho znenia v iných úradných jazykoch Únie. Slovné spojenie „ak táto podmienka nebude splnená“ alebo iné podobné slovné spojenia sa nachádzajú vo francúzskej [27], v anglickej [28], španielskej [29] a talianskej [30] verzii, no neobjavujú sa aspoň v nemeckej [31], portugalskej [32] a holandskej [33] verzii, pričom tento výpočet nie je úplný.

52. Podľa všeobecne známej judikatúry Súdneho dvora „sa nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Únie sa totiž majú vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení verzií existujúcich vo všetkých jazykoch Európskej únie. V prípade rozdielu medzi rôznymi jazykovými verziami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou“ [34].

53. Táto okolnosť však sama osebe nestačí na objasnenie otázky, či sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Z judikatúry citovanej v predchádzajúcom bode vyplýva, že zistenie rozdielov v znení sporného ustanovenia právneho predpisu Únie znamená len to, že v tomto konkrétnom prípade nemožno použiť doslovný výklad [35], a preto je potrebné použiť systematický a teleologický výklad.

26 — Bod 38 napadnutého rozsudku.

27 — „À défaut“.

28 — „Failing this“.

29 — „A falta de ello“.

30 — „In caso contrario“.

31 — „Der Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten… eingereicht oder gezahlt werden“.

32 — „O pedido pode ainda ser presentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses“.

33 — „De indiening van de aanvrage en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden… geschieden“.

34 — Rozsudky Institute of the Motor Industry (C-149/97, EU:C:1998:536, bod 16), Kurcums Metal (C-558/11, EU:C:2012:721, bod 48) a GSV (C-74/13, EU:C:2014:243, bod 27).

35 — To je modifikácia vyplývajúca zo špecifík práva Únie, ktorú som spomenul v bode 46.

54. Vzhľadom na to, že Všeobecný súd vyvodil zo slovného spojenia „ak táto podmienka nebude splnená“ záver, že druhá lehota na obnovu predstavuje výnimku vo vzťahu k prvej lehote, uvedené jazykové rozdiely *eo ipso* bránia konštatovaniu, že doslovné znenie článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 priznáva druhej lehote charakter „výnimky“.

55. Okrem toho slovné spojenie, ktoré sa nachádza vo vyššie uvedených verziách (najmä vo francúzskej, v španielskej, anglickej a talianskej verzii) ani nemá jednoznačný význam, ktorý mu podľa všetkého pripisuje napadnutý rozsudok, a bez toho, aby došlo k skresleniu jeho zmyslu, pripúšťa, aby bola druhá lehota alternatívou prvej lehoty.

56. Aj za predpokladu, že článok 47 ods. 3 by zavádzal „pravidlo“, že žiadosť o obnovu treba podať počas pôvodnej lehoty šiestich mesiacov, k zmienke o dodatočnej lehote nie je pripojená nijaká podmienka, ktorá by umožňovala určiť prípady, v ktorých táto lehota môže predstavovať výnimku. Jedinou okolnosťou, ktorá skutočne odlišuje tieto dve lehoty, je zvýšený poplatok, ktorý sa spája s druhou lehotou.

57. Z verzií, ktoré obsahujú slovné spojenie „ak táto podmienka nebude splnená“ alebo podobné slovné spojenia, v konečnom dôsledku nemožno celkom jednoznačne vyvodiť záver, že postupné žiadosti o čiastočnú obnovu treba automaticky zamietnuť. Mám podozrenie, že vyvodenie takého zákazu zo sporného ustanovenia je skôr dôsledkom – možno nevedomého – uplatnenia „striktného“ prístupu, ktorý som spomenul vyššie, na právny predpis než logickou dedukciou vyplývajúcou z jeho znenia.

58. Domnievam sa, že ani systematickým výkladom nariadenia č. 207/2009 nemožno dospieť k záveru, že postupné žiadosti o čiastočnú obnovu sú zakázané, ba práve naopak. ÚHVT poukázal na článok 47 ods. 4 a 5 nariadenia č. 207/2009 a Nissan naopak poukázala na pravidlo 30 ods. 5 vykonávacieho nariadenia. Podľa môjho názoru však žiadne z týchto tvrdení neumožňuje zo systematického hľadiska vyriešiť spor týkajúci sa článku 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

59. Čo sa týka článku 47 ods. 4 nariadenia č. 207/2009, jeho účelom nie je obmedziť žiadosti o obnovu na jednu žiadosť a toto ustanovenie ani neprispieva k tomu, aby taký dôsledok vyplynul z odseku 3. Článok 47 ods. 4 nariadenia č. 207/2009 len stanovuje – na základe dispozičnej zásady[36] a zásady zhody[37] –, že ak majiteľ platnej ochrannej známky o to požiada (a zaplatí príslušný poplatok), ÚHVT obnoví zápis pre tovary alebo služby, v súvislosti s ktorými bola podaná žiadosť o obnovu. Ide teda len o upozornenie normatívneho charakteru určené všetkým dotknutým osobám, ktoré ich nabáda, aby pri zasielaní svojich žiadostí o obnovu postupovali starostlivo a dôsledne. Zároveň určuje, ako má ÚHVT tieto žiadosti posudzovať. Vôbec sa v ňom neuvádza, či sú po sebe nasledujúce žiadosti prípustné alebo zakázané.

60. V rozpore s tým, čo tvrdí ÚHVT, článok 47 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 neukladá tomuto orgánu povinnosť zapísať obnovu pred uplynutím dodatočnej lehoty. Toto ustanovenie tým, že stanovuje, že obnova nadobúda účinnosť v deň nasledujúci po dni zániku existujúceho zápisu, jednoducho spresňuje, že zápis obnovy, ktorý už bol vykonaný, neskracuje desaťročné obdobie platnosti ochrannej známky (ak žiadosť bola podaná pred dňom uplynutia tohto obdobia), ani ho bezdôvodne nepredlžuje (ak sa zápis z akéhokoľvek dôvodu vykoná po tomto dni). Inak povedané, cieľom normotvorcu bolo zabezpečiť, aby bez ohľadu na to, kedy sa obnova zaregistruje, ochrana zapísanej ochrannej známky nepretržite pokračovala odo dňa nasledujúceho po dni jej zániku.

36 — Táto zásada, podľa ktorej sa má rozhodovať len na základe návrhu účastníka konania, je jednou z najtypickejších zásad práva ochranných známok.

37 — Zásada zhody (alebo procesnej súdržnosti) stanovuje povinnosť rozhodovať o návrhoch v podobe, v akej boli predložené, a nie *ultra petita*.

61. Jediným cieľom článku 47 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 je teda zabezpečiť dôsledné dodržanie dĺžky ochrany vyplývajúcej zo zápisu, ktorá predstavuje pri každom zápise desať rokov bez prerušenia. Toto ustanovenie teda bráni okrem iného tomu, aby akékoľvek prieťahy pri posudzovaní žiadosti o obnovu narušili nepretržitosť ochrany ochrannej známky vyplývajúcej zo zápisu. Neukladá teda ÚHVT nijakú povinnosť zapísať obnovu pred uplynutím dodatočnej lehoty, ako to tvrdí tento orgán.

62. Pokiaľ ide o pravidlo 30 ods. 5 vykonávacieho nariadenia, ktoré Nissan uvádza na podporu svojho stanoviska, domnievam sa, že toto ustanovenie nemôže slúžiť ako argument v prospech ani v neprospech postupných žiadostí o čiastočnú obnovu. Uvedené pravidlo upravuje v prvom rade prípady (nepodanie žiadosti alebo oneskorené podanie žiadosti po uplynutí mimoriadnej lehoty, nezaplatenie poplatkov, neodstránenie zistených nedostatkov), v ktorých musí ÚHVT vyhlásiť, že platnosť zápisu je skončená. Ďalej obsahuje ustanovenie týkajúce prípadu, keď sú zaplatené poplatky „nedostatočné na pokrytie všetkých tried tovarov a služieb, na ktoré sa žiada obnovenie zápisu“, pričom v tomto prípade ÚHVT nevyhlási, že platnosť zápisu je skončená, „ak je jasné, na ktorú triedu alebo triedy sa majú vzťahovať“. Žiadne z týchto ustanovení podľa môjho názoru nepredpokladá, že možnosť podať postupné žiadosti treba povoliť alebo vylúčiť.

63. Hoci sa vzhľadom na vyššie uvedené domnievam, že kritérium systematického výkladu nie je mimoriadne užitočné pre vyriešenie sporu, článok 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 by sa mal posudzovať v spojení s povinnosťou informovať majiteľa ochrannej známky o tom, že ochrana poskytovaná jeho označeniu čoskoro zanikne, ktorú ÚHVT ukladá odsek 2 tohto článku. Keďže odsek 2 stanovuje, že „neposkytnutie takejto informácie nemá za následok vznik zodpovednosti“ ÚHVT, zdá sa logické domnievať sa, že normotvorca chcel zdvojnásobením pôvodnej lehoty zmierniť nepriaznivé dôsledky, ktoré by mohli vyplynúť zo zrušenia zápisu ochrannej známky bez predchádzajúceho upozornenia o blížiacom sa uplynutí ochrannej lehoty. Skutočnosť, že ÚHVT nenesie nijakú zodpovednosť za neposkytnutie tohto oznámenia, v istom zmysle kompenzuje dodatočná lehota pre majiteľov ochranných známok, ktorí majú ešte šesť mesiacov na to, aby sami zistili, že ochranná lehota týkajúca sa ich označení čoskoro uplynie, a následne reagovali.

64. Kritériá doslovného a systematického výkladu teda vôbec nepodporujú výklad tohto ustanovenia, z ktorého by bolo možné vyvodiť zákaz po sebe nasledujúcich žiadostí o čiastočnú obnovu. Preto treba použiť teleologické kritérium a zohľadniť samotnú funkciu postupov obnovy ochranných známok Spoločenstva. Ak tieto postupy vyžadujú dodržanie určitých náležitostí a lehôt, nie je to s cieľom spôsobiť majiteľom ochranných známok výkladové ťažkosti, ale ucelene a organizovane im uľahčiť predĺženie ochrannej lehoty ochranných známok.

65. Účelom nariadenia č. 207/2009 v tejto oblasti je podporiť na seba nadväzujúce obnovovanie zápisu už zapísaných rozlišovacích označení na obdobie desiatich rokov, a to vzhľadom na ich hospodársky význam pre pôsobenie podnikov, ktoré sú ich majiteľmi, a vzhľadom na skutočnosť, že tieto podniky majú vlastnícke právo k týmto označeniam. To umožňuje ľahšie pochopiť zavedenie dvoch po sebe idúcich lehôt, ako aj skutočnosť, že normotvorca Únie pripúšťa ako krajný prostriedok nápravy, aby majiteľ ochrannej známky po uplynutí oboch lehôt (riadnej aj mimoriadnej lehoty) podal následnú žiadosť o obnovenie svojich práv, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 81 nariadenia č. 207/2009 (uvedenie do predchádzajúceho stavu).

66. Článok 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 teda treba vykladať na základe toho, že jeho cieľom je uľahčiť v rámci možností, ktoré poskytuje právna úprava, obnovovanie ochranných známok Spoločenstva. Tak ako v prípade súdnych konaní, ktoré sa vo všeobecnosti riadia zásadou *pro actione* (alebo *favor actionis*), ktorá slúži ako usmernenie pri riešení prípadných výkladových pochybností, túto zásadu možno uplatniť aj na správne konania, ktoré umožňujú obnoviť platné zápisy na ďalšie obdobie, ak o to požiada majiteľ ochrannej známky.

67. Z tohto hľadiska by postoj ÚHVT – s ktorým sa stotožnil Všeobecný súd – mohol byť prípustný len v prípade, ak by bolo možné jednoznačne vyvodiť z článku 47 nariadenia č. 207/2009 kategorický zákaz po sebe nasledujúcich žiadostí o čiastočnú obnovu. Keďže taký zákaz neexistuje, domnievam sa, že neexistuje nijaká právna prekážka podania dvoch žiadostí, ktoré – tak ako v prejednávanom prípade – samostatne a postupne určujú tovary a služby, pokiaľ boli podané v stanovených lehotách a pokiaľ boli zaplatené poplatky a zvýšené poplatky.

68. Článok 47 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 teda v skutočnosti poskytuje majiteľovi už zapísanej ochrannej známky jednoročnú lehotu na jej obnovu, pričom táto lehota sa skladá z dvoch šesťmesačných úsekov a začína plynúť šesť mesiacov pred posledným dňom mesiaca, v ktorom uplynie ochranná lehota, a skončí sa šesť mesiacov po tomto dni. Rozdelenie lehoty na dva úseky, ktoré sa líšia len povinnosťou zaplatiť zvýšený poplatok za žiadosti podané počas tohto druhého úseku, ani znenie predmetného ustanovenia alebo jeho systematika nebránia podaniu postupných žiadostí o čiastočnú obnovu, a to najmä vtedy, keď tieto žiadosti spresňujú tovary a služby, ktorých sa má táto obnova týkať.

c) O právnej istote v konaní o obnove

69. Nissan spochybňuje konštatovanie Všeobecného súdu [38], že podanie žiadosti o čiastočnú obnovu, ktorá dopĺňa skoršiu žiadosť, odporuje právnej istote, ak prvá žiadosť už bola zapísaná do registra. V bode 41 napadnutého rozsudku sa zdôrazňuje potreba chrániť právnu istotu vzhľadom na to, že zápis obnovy má účinky *erga omnes* odo dňa nasledujúceho po dni zániku platnosti ochrannej známky.

70. Aj v tomto smere súhlasím so stanoviskom vyjadreným v odvolaní spoločnosti Nissan. Ako som už uviedol vyššie [39], článok 47 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 vôbec neukladá ÚHVT povinnosť zapísať obnovu pred uplynutím dodatočnej lehoty. Ak dôjde k omeškaniu, a to buď preto, lebo je potrebné odstrániť nedostatky [40], alebo z iných dôvodov, ktoré bránia urýchlenému vykonaniu zápisu pred skončením dodatočnej lehoty, musí byť možné odložiť obnovu pomocou poznámky v registri až do vyriešenia zisteného problému.

71. Pokiaľ ide o právnu istotu, navyše sa domnievam, že je potrebné pripomenúť, že existujú rôzne ustanovenia nariadenia č. 207/2009 a vykonávacieho nariadenia, ktoré sú založené na záujme normotvorcu dosiahnuť, aby zápis ochranných známok Spoločenstva zodpovedal skutočnosti. Táto myšlienka jednoznačne vyplýva z mechanizmov vytvorených na odstránenie rozporov medzi skutočným stavom ochrany, ako ju vníma majiteľ ochrannej známky, a jej vyjadrením v registri. Pravidlo 30 ods. 4 vykonávacieho nariadenia ukladá ÚHVT povinnosť upovedomiť žiadateľa o obnovu o zistených nedostatkoch jeho žiadosti; článok 26 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 dovoľuje do určitej miery upraviť prihlášku ochrannej známky, a to aj po jej zverejnení; a článok 81 tohto posledného uvedeného nariadenia stanovuje možnosť požiadať o uvedenie do predchádzajúceho stavu, ak majiteľ ochrannej známky nebol schopný dodržať lehotu, pokiaľ sú splnené určité podmienky.

72. Za týchto okolností nepovažujem jediný dôvod, ktorý uviedol Všeobecný súd, týkajúci sa právnej istoty za presvedčivý; naopak tento dôvod potvrdzuje, že údajnú právnu istotu, na ktorú ÚHVT poukazuje, spôsobil práve postup tohto orgánu, ktorý rýchlo zapísal žiadosť o obnovu, a to dokonca ešte pred uplynutím dodatočnej lehoty. Dôvodom zamietnutia neskoršej žiadosti o čiastočnú obnovu s cieľom zabrániť vzniku právnej istoty bol v konečnom dôsledku „automatický“ a unáhlený zápis žiadosti zo strany ÚHVT.

38 — Bod 40 napadnutého rozsudku.

39 — Bod 61 týchto návrhov.

40 — Pozri pravidlo 30 ods. 4 vykonávacieho nariadenia.

73. Nissan navyše [41] uvádza, že v prejednávanom prípade už na začiatku zaplatila poplatky na pokrytie nákladov na obnovu týkajúcich sa troch tried chránených jej ochrannou známkou, na základe čoho mal ÚHVT overiť, či je žiadosť úplná. Hoci túto okolnosť nemožno vziať do úvahy v odvolacom konaní, lebo nie je uvedená v napadnutom rozsudku, ÚHVT ju výslovne nepoprel.

74. Vzhľadom na tieto úvahy zastávam názor, že prvý odvolací dôvod je z právneho hľadiska odôvodnený, a preto mu treba vyhovieť. V dôsledku toho sa napadnutý rozsudok musí zrušiť.

75. Hoci v prípade, ak by sa prvému odvolaciemu dôvodu vyhovelo, by bolo zbytočné skúmať druhý odvolací dôvod, v nasledujúcich bodoch veľmi stručne vysvetlím, ako ho treba posúdiť, pre prípad, ak by Súdny dvor rozhodol, že prvý odvolací dôvod zamietne.

B – *O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 48 nariadenia č. 207/2009*

1. Tvrdenia účastníkov konania

76. Podľa spoločnosti Nissan čiastočná obnova, ktorú ÚHVT zapísal a ktorou bola zrušená ochrana pre tovary zaradené do triedy 9, predstavuje úpravu ochrannej známky, ktorá odporuje zákazu stanovenému v článku 48 nariadenia č. 207/2009. Podľa tohto ustanovenia sa ochranná známka Spoločenstva nesmie v registri meniť počas ochrannej lehoty ani obnovenej ochrannej lehoty.

77. V rozpore s názorom Všeobecného súdu [42] Nissan uvádza, že článok 48 sa netýka len označenia, ktoré tvorí ochrannú známku, keďže v ňom jednak nie je použité slovo „označenie“ a jednak ochranná známka Spoločenstva je právom, ktoré sa vzťahuje na označenie obchodného pôvodu konkrétnych tovarov alebo služieb.

78. ÚHVT v tejto súvislosti uvádza, že výklad článku 48, ktorý navrhuje Nissan, je v rozpore so znením odseku 3 tohto článku. Ďalej tvrdí, že výklad Všeobecného súdu potvrdzujú odseky 1 a 2 článku 43 nariadenia č. 207/2009, ktoré dovoľujú majiteľovi ochrannej známky zúžiť, teda upraviť zoznam tovarov a služieb. Podľa názoru ÚHVT Všeobecný súd správne určil, že zápis úplnej žiadosti o obnovu, ktorá bola podaná včas, no týkala sa len časti tovarov a služieb, na ktoré sa vzťahovala ochranná známka počas predchádzajúcej ochrannej lehoty, nevyhnutne znamená, že tento majiteľ nemal v úmysle predĺžiť platnosť ochrannej známky Spoločenstva na ostatné tovary a služby po skončení ochrannej lehoty, ktorá mala čoskoro uplynúť.

2. Analýza odvolacieho dôvodu

79. Hoci úplne nesúhlasím s poslednou časťou vyjadrenia ÚHVT k druhému odvolaciemu dôvodu, stotožňujem sa s jeho pohľadom na článok 48 nariadenia č. 207/2009. Zákaz meniť ochrannú známku počas ochrannej lehoty sa vzťahuje tak na označenie ako také, ako aj na zoznam tovarov a služieb. [43] V odseku 2 uvedeného článku je spomenutá len úprava „men[a] a adres[y] majiteľa“ ochrannej známky, ak ochranná známka obsahuje oba tieto údaje. Tieto dva údaje možno zmeniť, ak to „podstatným spôsobom neovplyvní identitu… zapísanej ochrannej známky“.

41 — Bod 2 odvolania.

42 — Bod 48 napadnutého rozsudku.

43 — BENDER, A.: Eintragung und Verlängerung einer Gemeinschaftsmarke. In: FEZER, K.-H.: *Handbuch der Markenpraxis, Band I – Markenverfahrensrecht*. München: C. H. Beck, 2007, s. 651.

80. Problémy, ktoré vyvoláva článok 48 nariadenia č. 207/2009, nesúvisia s problémami, ktoré vyplývajú z administratívnej činnosti pri zápise obnovy ochranných známok. Tak ako výsledok čiastočnej obnovy vykonanej v súlade s článkom 47 (napríklad v prípade, ak by bola „druhá“ žiadosť zjavne oneskorená) by nebol v rozpore s článkom 48 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, teda nepredstavoval by zakázanú „úpravu“ ochrannej známky, článku 48 neodporuje ani to, že ÚHVT v tomto prípade podal nesprávny výklad článku 47 a povolil len čiastočnú obnovu.

81. Zákaz úpravy ochranných známok Spoločenstva, ktoré je stanovený v článku 48 nariadenia č. 207/2009, nebráni možnosti obmedziť pri ich obnove rozsah ochrany na určité triedy tovarov alebo služieb namiesto toho, aby sa ochrana naďalej vzťahovala na všetky tovary a služby, ktorých sa predtým týkala. Toto ustanovenie sa týka len úprav označenia, ktoré možno meniť v medziach stanovených týmto ustanovením a bez toho, aby bola dotknutá jeho rozlišovacia spôsobilosť.[44] Bolo by navyše nelogické uplatniť odsek 2 na tovary a služby, ak – pripomínam – sa týka výlučne zmien mena a adresy, ktoré boli pôvodne súčasťou ochrannej známky.

82. Ak by sa teda prvý odvolací dôvod zamietol, druhý odvolací dôvod by nemohol uspieť a bolo by potrebné zamietnuť ho.

VI – Následky zrušenia napadnutého rozsudku

83. Ak sa vyhovie prvému odvolaciemu dôvodu, bude potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti spoločnosti Nissan o čiastočnú obnovu.

84. Je logické, že treba zrušiť aj rozhodnutie prvého odvolacieho senátu. Keďže však jeho argumentácia bola založená na tom, že neuvedenie tovarov a služieb triedy 9 v pôvodnej žiadosti o obnovu, ktorú podala Nissan, sa považovalo za vzdanie sa, úvahy uvedené v bodoch 25 až 30 napadnutého rozsudku, ktoré sú podľa môjho názoru správne, sú naďalej v celom rozsahu platné a odôvodňujú zrušenie rozhodnutia, ktoré Nissan napadla žalobou na Všeobecnom súde. Komora Súdneho dvora, ktorá rozhoduje o prejednávanom odvolaní, by mohla prebrať tieto body do svojho rozsudku, a to po ich prípadnej úprave v závislosti od jej pohľadu na spor.

85. V prípade zrušenia napadnutého rozsudku musí napokon Súdny dvor rozhodnúť aj o trovách prvostupňového konania. Podľa článku 137 ods. 1 v spojení s článkom 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora je namieste uložiť ÚHVT povinnosť nahradiť trovy prvostupňového a odvolacieho konania, keďže ÚHVT nemal vo veci úspech a odvolateľka v tomto konaní navrhla uložiť mu takú povinnosť.

VII – Návrh

86. Na základe vyššie uvedených úvah navrhujem, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 4. marca 2015 vo veci T-572/12, Nissan Jidosha KK/ÚHVT;

2. zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 6. septembra 2012 vo veci R 2469/2011-1;

3. zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov konania na oboch stupňoch.

44 — Tamže. Pozri tiež GEROULAKOS, P.: Título V: Vigencia, renovación y modificación de la marca comunitaria – Artículo 48. In: CASADO CERVIÑO, A., LLOBREGAT HURTADO, M.-L.: *Comentarios a los reglamentos sobre la marca comunitaria*. 2. vyd. Madrid: La Ley, 2000, s. 442.